

TRAFIC DE ORGANE ÎN ROMÂNIA – SPITALE, MEDICI, ASISTENTE ȘI ȘOFERI DE PE AMBULANȚE IMPLICAȚI

SISTEMUL MEDICAL ȘI DE URGENȚĂ ÎN ROMÂNIA ESTE LA PĂMÂNT. DEGEABA LE MĂREȘTI SALARIILE DACĂ NU AI OAMENI!

Marius T. • 15/08/2023 Ultima actualizare: 15/08/2023 20 minute de citit

Ne aflăm în fața unei situații grave unde opinia publică consideră că este vorba chiar și de trafic de organe.

Pacientul T. T. de 54 de ani cade de la etajul 3, poliția nu este anunțată, iar conducerea spitalului ascunde informații cruciale despre prelevarea organelor și decesul său.

Trafic de organe la Sibiu?

Autoritățile din Spitalul Clinic de Urgență Sibiu se află acum în mijlocul unui scandal devastator în urma unui posibil caz de trafic de organe.

De ce moartea suspectă este acoperită de conducerea Spitalului Clinic de Urgență Sibiu?

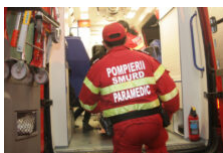
În data de 30 mai , ora 13.45, numitul T. T. s-a prezentat cu o ambulanță SMURD la UPU Sibiu după ce a căzut în timp ce se afla la locul de muncă.

Poate fi mama sau tatăl tău – Ne mor „îngerii” în spitale

Din nefericire, T.T, un pacient nevinovat, a căzut de la etajul 3 al spitalului și-a găsit sfârșitul în spitalul groazei din Sibiu.

Cu toate astea, poliția nu a fost notificată despre incidentul grav, iar șocantul adevăr ascuns de către conducerea spitalului a ieșit la iveală odată cu publicarea articolului de către Ziua Online.

Articole conexe

Un paramedic SMURD a abuzat sexual o pacientă în ambulanță

🕒 06/08/2023

Cum scapă medicii de orice vină! O femeie cu cinci boli a murit după ce a stat o oră după Ambulanță

🕒 05/08/2023

Caz macabru la Spitalul din Sibiu

Potrivit Oradesibiu, este vorba de prelevarea organelor pacientului căzut de la etajul spitalului.

În ciuda faptului că pacientul și-a pierdut viața în circumstanțe neclare, conducerea spitalului și autoritățile locale au ales să păstreze un secret macabru și să ascundă informațiile referitoare la prelevarea organelor de către medicii de la spital.

Caz deosebit de grav ținut ascuns față de oamenii legii

Este revoltător faptul că nicio notificare oficială nu a fost transmisă autorităților responsabile, lăsând astfel loc speculațiilor și bănuielilor cu privire la posibilele motive ascunse ale acestui gest inuman.

Potrivit suspiciunilor noastre, putem vorbi de organizații specializate în traficul de organe ce ar putea fi implicate în acest caz cutremurător.

Organele competente trec cu vederea?

Îndemnăm autoritățile competente să inițieze o investigație riguroasă și să dezvăluie adevărul în acest caz.

Este inadmisibil ca oamenii să-și piardă viața în astfel de condiții tragice și să fie trecuți sub tăcere, în timp ce traficanții de organe își desfășoară activitatea în umbră.

Acest caz tulburător din Spitalul Clinic de Urgență Sibiu arată o mare slăbiciune a sistemului medical și a autorităților responsabile.

Este momentul ca vocea publică să se facă auzită și să solicite transparentă, responsabilitate și dreptate pentru cei care au fost victimele unui sistem care ar trebui să-i protejeze.

Angajat al spitalului de psihiatrie dezinformează?

Având în vedere informațiile apărute în spațiul public privind un bărbat care ar fi căzut de la etajul 3 al Spitalului Clinic Județean Sibiu, la nivelul Inspectoratului de Poliție Județean Sibiu s-a dispus verificarea aspectelor sesizate în vederea stabilirii circumstanțelor în care s-a produs accidentul, iar în funcție de rezultatul acestora, dispunerea unor măsuri în consecință.

Precizăm faptul că Poliția Municipiului Sibiu nu a fost sesizată cu privire la acest eveniment.

11:33 ✓✓

Acesta este comunicatul oficial al poliției, nu știu cine a sunat la 112 că Poliția nu a fost anunțată

11:34 ✓✓

Toate cele bune 😊

11:34 ✓✓

Am inteles!

11:53

Posibil asa sa fie, nu m-am documentat exact, nefiind o situatie aparținând institutiei de care raspund

11:54

O întrebare creștinească, care de fapt sunt mai multe:

Pentru informarea corectă a opiniei publice, Ziua Online a pregătit un set de întrebări la care sperăm să primim răspuns de la autoritățile competente.

1. Vorbim despre favorizarea făptuitorului, fals intelectual, omisiunea sesizării, determinarea sau înlesnirea sinuciderii, ucidere sau omor din culpă?
2. S-a făcut expertiza medico-legală?
3. De ce **NU** a fost anunțată poliția despre acest eveniment deosebit de grav?
4. S-au distrus probele prin prelevarea organelor?
5. S-a făcut o expertiză toxicologică, oare decedatul să fi fost intoxicat?
6. Decedatul era bolnav psihic sau intoxicat?
7. Cine și când a emis certificatul constatator al decedatului? Dacă în certificatul medico legal este menționată cauza morții lovirea de un corp dur este obligatorie expertiza medico legală. Dacă este trecută altă cauză a decesului ne aflăm în fața unui fals intelectual săvârșit de medicul care a întocmit certificatul de deces.
8. S-au prelevat organele conform procedurilor?
9. Care era lista de așteptare și poziția beneficiarilor aflați pe lista de așteptare?
10. S-au făcut analize înainte să se arunce de pe geam, altele decât cele necesare internării?
11. Oare organele au fost prelevate înaintea căderii?
12. De ce după apariția în spațiul public unde conducera spitalului nu a anunțat poliția, s-au demarat prelevări de organe în forță?
13. Oare s-a urmărit distrugerea probelor și de aceea nu s-a anunțat poliția?
14. Oare transplantul a avut loc înaintea căderii și de aceea nu au fost anunțate organele competente?
15. Care sunt membrii familiei care au semnat acordul de prelevare?

Cine sunt beneficiarii organelor având în vedere că prețurile organelor sunt următoarele.

Prețul organelor

Potrivit ziare.com prețurile organelor pe piața neagră sunt următoarele:

Ficat – 157.000 \$

Cornee – 30.000 \$

Rinichi – 200.000 \$

Inimă – 119.000 \$

Ovule – 5.000-50.000 \$

Oase și ligamente – prețul diferă de la caz la caz

Arteră coronară – 1.525 \$

Intestinul subțire – 2.519 \$

Craniu cu dinți – 1.200 \$ A

Scalp – 600 \$

Sânge – 337 \$/litru

Piele – 10 \$/cm

Reporterii au pretins – în cadrul unui reportaj realizat cu camera ascunsă – că o rudă face dializă de trei ani de zile și că are nevoie urgent de transplant. Au sunat la unul din sutele de anunțuri și au negociat cu unul dintre cei dispuși să vândă un rinichi. Discuția este scurtă: „Cât ne-ar costa?”. „30.000 de euro”, vine răspunsul la întrebare.

În cel mult un minut, tranzacția este pusă la cale. Pasul doi, și cel mai important, este acceptul medicilor de la Institutul Fundeni, unul dintre cele trei centre din țară unde se fac transplanturi. O asistentă nu pare surprinsă când li se cere o intervenție ilegală. Astfel, reiese că medicii, care ar trebui să împiedice asemenea operații, au de fapt grijă ca ele să reușească. Discuție reporter – asistentă: „Au mai fost făcute operații cu donatori luați de pe internet? Da, s-au făcut. Dânsul (doctorul – n.r.) nu vă lasă să îi dați ceva înainte (avans din plata pentru rinichi – n.r.) la donator. O să îl consulte, o să îi facă fel și fel de investigații. Dar se poate, da? Da, da, nu e nicio problemă” Asistenta trece apoi la ce o doare. Se grăbește să anunțe că trebuie să fie recompensat și personalul medical. Discuție reporter – asistentă: „O dată internați, trebuie operați și vă descurcați. O să vedeți că pe secție sunt fetele, e o șefă, sunt mai multe. Și trebuie dat la fiecare? Păi da, măcar în primele zile cât o supraveghează. Trebuie să fiți atente, ca în orice spital. Sunt patru ture, asistenta șefă. Să acoperiți și voi fetele.” Asistenta dă și un sfat: discreție la abordarea medicului. Discuție reporter – asistentă: „Intrați la dânsul, vă faceți că omiteți că e contracost (rinichiul – n.r.).

Un alt medic din echipa dânsului, mai e cineva? Doar dânsul operează? Dânsul e mâna întâi, el e pionul principal. Toate listele de transplant, dânsul le face. Îi e frică de scandal, vă dați seama. Cine știe ce se aude în presă. Că donatorul de obicei face scandal. Tuturor le e frică de scandal, e vorba de locul de muncă.” Dovadă că la Institutul Fundeni se fac transplanturi interzise de lege, cu organe cumpărate, este că medicii și asistentele nu fac un secret din transplanturile ilegale. Pacienții cunosc legea nescrisă din spital. Discuție reporter – pacient: „La cât ați găsit? 30.000 E cam scump.

Mai bine dai cinci-șase mii. Dar se poate? Cui trebuie dat? Ei (n.r. medicului). Te trimite la altcineva, îți face analizele. Și îți găsește ea donator? Da, normal. Vă aduce de aici, din altă parte... Te trage pe listă mai în față...” Directorul Agenției Naționale de Transplant refuză să creadă că asemenea intervenții chiar se fac. Admite însă că asemenea încercări pot avea loc, dar pare sigur că medicii le resping. „Eu sper că nu se practică așa ceva în România sau măcar că nu se ajunge în sala de operații cu un donator plătit. Din cauza unui deficit de organe pentru transplant, unii dintre pacienți au tendința de a-și rezolva problema mai repede trecând peste cadrul legal”, spune Dan Luscalov, directorul Agenției Naționale de Transplant din România. Media în România este de 6 donatori la un milion de locuitori, în condițiile în care media europeană este între 13 și 15 donatori la un milion de locuitori. Cei care vând sau cumpără organe trebuie să știe că riscă închisoarea de la trei la cinci ani. Deși în ultimii 23 de ani niciun astfel de caz nu a fost anchetat.

Mărturie trafic de organe Cluj - Iacob Iulian

Faceți cunoștință cu Iulian Iacob, intermediar asumat de organe și martor-cheie în dosarul chirurgului Mihai Lucan.

Povestea lui începe așa: un băiat de 28 de ani și-a vândut un rinichi pe nimic. La negru. Ca să nu iasă pe minus, a intermediat apoi rinichii altor oameni la fel de săraci ca el.

A fost păcălit, s-a enervat, i-a șantajat pe urologii care l-au operat, s-a dus și la procuratură. S-a autodenunțat, de fapt.

Trecuseră deja cinci ani de la transplant. Ancheta a mai durat unul, dar dosarul a fost închis. Au urmat încă 12 ani de tăcere, apoi a explodat cazul "Lucan", în 2017.

"Când am plecat, fetița m-a luat în brațe și m-a rugat să nu mă duc la televizor, că nu vrea să mor. I-am spus că am așteptat 18 ani să spun adevărul despre mafia din Cluj și chirurgul Mihai Lucan, care m-a operat, mi-a luat rinichiul și l-a dat unor străini. A fost drum lung până aici. N-am crezut că, după 18 ani de la prostia pe care am făcut-o, am să mă întâlnesc cu oameni cărora le voi putea spune adevărul despre rinichiul vândut la clinica lui Lucan. Adevărul pe care procurorii din Cluj îl ascund din 2005. Am rămas fără dinți în gură din cauza complicațiilor apărute după transplant, e posibil să nu pronunț corect unele cuvinte. Dacă nu înțelegeți, mă întrerupeți și o să o iau de la capăt."

Într-un restaurant din Timișoara, un bărbat înalt cu început de chelie răsfoiește febril documentele medicale înșirate pe masă. Unele-s parafate de doctori, altele – semnate de procurori și, adunate, reprezintă jurnalul de bord al unei excursii prin iad.

Iulian Iacob e primul care a depus o plângere penală împotriva chirurgului Mihai Lucan, anchetat acum la DIICOT pentru delapidarea Institutului Clinic de Urologie și Transplant Renal din Cluj (ICUTR).

L-a acuzat de trafic de organe.

Din rețea, spune Iulian Iacob, ar mai fi făcut parte juristul clinicii, mai mulți din echipa medicală a Institutului, un fost ambasador al României la Vatican, oficiali din Ministerul de Interne.

Citește și: [Cum scapă medicii de orice vină! O femeie cu cinci boli a murit după ce a stat o oră după Ambulanță](#)

Și el însuși.

Iacob și-a vândut rinichiul în 2000, apoi a racolat alte persoane pe care le-a convins să facă același lucru la clinica lui Lucan. Până într-o zi din martie 2005,

când s-a enervat decisiv că nu-și primea banii din afacerea cu organe și a trântit un denunț la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

După un an de anchetă, în 2006, procurorii au închis dosarul cu rezoluție de neîncepere a urmăririi penale.

A fost liniște încă 12 ani.

Iulian Iacob avea 28 de ani când a citit un anunț într-un ziar local din Brașov despre niște părinți care căutau contra cost un donator de rinichi pentru copilul lor. A sunat și de la capătul celălalt i s-au oferit 70 de milioane de lei vechi pentru organ, care urma să fie transplantat la Cluj. Era o avere pentru el.

A bătut palma cu familia și-au mers împreună la Clinica de Transplant din Cluj. A doua zi, imediat după ce au ieșit rezultatele analizelor de sânge, ar fi fost abordat de juristul clinicii.

Cu o contraofertă pentru rinichi.

„A venit la mine cel care se ocupa de donatorii pe bani, un tip Emil Sabău, aveam să aflu mai târziu că i se spune Sabo, și mi-a spus așa <Ți-au ieșit analizele bune, dar am ceva pentru tine, am un străin și pentru străin primești 7500 de dolari.> Așa cum v-am spus, inițial venisem să-mi vând rinichiul pe 70 de milioane de lei vechi familiei cu copilul bolnav. Știu că îl chema Răducu. Dar, când am aflat că pot câștiga mai mult, am spus că sunt de acord să-mi dau rinichiul cetățeanului străin”, povestește Iacob.

I-a sugerat lui Sabău să pună banii în cont: *„Nu a fost de acord, a spus că nu e ok, că sunt prea mulți bani și că pot apărea complicații și că mai bine mă plătește cu banii în mână.”*

S-au înțeles și Iacob a fost dus repede la analizele de compatibilitate. Așa a aflat că are o compatibilitate foarte bună cu pacientul străin și că acesta se află deja în avion spre România, i-a spus Sabău.

„Dimineață am mers la birou la dom' profesor Mihai Lucan. Țin minte că biroul secretarei era chiar la intrare, la parter. Am văzut pe hol niște băieți în negru, care aveau niște pistoale mitralieră. Am intrat în cabinet și înăuntru era un

cetățean străin, cu soția alături. Lucan s-a uitat la mine și mi-a spus <Salut, soldățelule! Uite, el o să fie primitorul rinichiului tău>”.

Gata introducerile, iar cei trei au urcat la etajul superior al clinicii. Acolo, Iacob a aflat că străinul venise din Azerbaidjan și că soția lui ar dori să-i mulțumească personal.

„Eu nu vorbesc engleză, așa că mi-a tradus domnul Adi ce spunea femeia. Domnul Adi era un doctor din clinică, Adrian Bărbos, un tip înalt, blond. Toți îi spuneau Adi. Femeia a venit la mine, avea voal din ăla pe față, a căzut în genunchi și mi-a pupat mâna. A spus că o să se roage în fiecare zi la Allah, pentru că i-am salvat soțul. Am dat și eu din cap și apoi m-au dus cu medicii ca să mă pregătească pentru operația de transplant. Mi-au făcut clismă și mi-au băgat niște furtunașe în vezică și atunci a fost singura dată când am vorbit cu proful Mihai Lucan despre bani. M-a întrebat așa: <Soldățelule, ești mulțumit de banii pe care i-ai vorbit cu Sabău?> I-am spus că da și m-au adormit”.

Numai că înțelegerea de acasă nu s-a potrivit cu cea din târg. Operația a decurs bine, rinichiul i-a fost scos și mutat în corpul celui alt. Iacob s-a trezit a doua zi, iar în a treia fuma deja o țigară pe balconul clinicii. Într-a patra zi s-a întâlnit cu Sabău ca să încaseze banii, într-o toaletă din clădire, unde juristul i-a predat o “cărămidă” de cash.

„Erau hârtiile de o sută de dolari deasupra. Când ajung cu numărătoarea la 2000 de dolari au început să apară bancnotele de 20 și de 10. Multe erau terfelite și murdare, că m-am chinuit să le schimb la bancă. I-am spus: <Păi, Emiľuş tată, nu era vorba că primesc 7500 de dolari? Ce sunt banii ăştia?> Mi-a zis că primesc diferența de 5000 peste o lună, când vin la consult”, îşi aminteşte Iacob.

După o lună Iacob s-a întors la clinică, iar Sabău i-a făcut o nouă ofertă în care i condiționa diferența de bani. Trebuia să racoleze pacienți, să-i aducă la Cluj. Dacă erau sănătoși și compatibili, urma să primească un bonus de 1000 de dolari pentru fiecare. Pe lângă datoria de 5000 de dolari.

Cu gândul ăsta, Iacob s-a apucat să recruteze oameni săraci, dispuși să-și vândă organele. Cum ar fi Petru Ivaşcu, un vasluian, rudă cu partenera lui viață.

Ivașcu n-a ezitat. A doua zi, glonț la Cluj, la clinică.

“Când l-a văzut Sabău a fost bucuros și nu prea. Mi-a spus că Petru Ivașcu era puțin cam grăsuț, că ăștia grăsuți se recuperează mai greu, dar că merge și așa, că nu e o problemă. Analizele lui Ivașcu au ieșit bine, așa că l-au internat imediat. Aveam să aflu de Sabău că Pedro, așa îi spuneam eu lui Ivașcu, o să doneze tot pentru unul din Azerbaidjan. Țin minte atunci când am intrat că erau o grămadă de oameni veniți acolo ca și noi să-și dea rinichii, dar noi am intrat în față că ne știa Sabău”.

La rândul său, vasluianul Petru Ivașcu confirmă tot.

Cumătrul lui Iacob își amintește că doctorii s-au mișcat repede și că tot un azer stătea la primire:

“La Cluj mi s-au făcut analizele la foc automat. Iacob avea relații acolo. Dădea telefoane în stânga și în dreapta. La spital erau alți oameni care așteptau pentru așa ceva, dar el prin prisma relațiilor ce le avea acolo cu doctori și oameni din spital m-a băgat rapid la înaintare. Acolo ne-am întâlnit cu un bărbat care ne-a primit și pe care îl cunoștea bine Iacob. Stăteau la cafele și discutau”, povestește Ivașcu.

N-a trecut prin vreo comisie de medici care să se asigure că donarea este una benevolă, care-i contextul, dacă e rudă cu primitorul etc. Nicio procedură oficială.

„Iacob și cu bărbatul acela au rezolvat tot”, spune Ivașcu.

La operație au participat mai mulți doctori, ține el minte, și după ce i-a fost scos rinichiul, chirurgul Mihai Lucan l-ar fi vizitat personal în zilele post-transplant.

„M-a întrebat cum mă simt și dacă sunt ok. Îmi scosese rinichiul stâng, că cică acela era mai sănătos. Tot atunci am aflat că cel care primise rinichiul meu era un cetățean străin, adică nu era român. Unul din medici m-a întrebat dacă vreau să îl cunosc. I-am spus că nu vreau. După operație îmi dădusem seama de prostia pe care am făcut-o și nu mai vroiam să stau de vorbă cu nimeni”.

120 de milioane de lei vechi a primit Petru Ivașcu pentru rinchiul vândut la Cluj. Jumătate din bani i-a cheltuit, cealaltă jumătate i-a împrumutat-o unui prieten și dusă a fost.

„Am luat banii de la Iacob după operație. Mi-a dat lei, nu valută. De la Clinică n-am primit niciun document de externare, nimic. Doar o foaie cu niște medicamente pe care trebuia să le iau”, relatează Ivașcu. Cumătrul Iacob i-ar fi propus să găsească și alți donatori pe care să îi aducă la Cluj, dar ar fi refuzat categoric.

Petru Ivașcu a fost externat în câteva zile de la spitalizare, iar intermediarul său, Iulian Iacob, s-a dus la juristul Sabău ca să-și ia banii.

Dar țeapă, din nou.

„M-am dus cu Sabău după colțul clinicii și mi-a dat 2550 de dolari. Înțelegerea noastră era că eu trebuia să primesc 5000 de dolari, datoria de la rinichiul meu pe care îl vândusem în 2000, plus 1000 de dolari bonus că i-am adus un alt donator, pe Ivașcu. Așa că am rămas iarăși cu paguba”, spune Iacob.

După câteva săptămâni de telefoane insistente, Sabău l-a sunat brusc înapoi și i-a pus în vedere că dacă vrea să-și recupereze banii trebuie să găsească un donator nou cu grupa de sânge 01.

Zis și făcut: Iacob a publicat un anunț în presa locală din Brașov și, astfel, în doar patru zile urca scările clinicii de urologie la pas cu un donator fresh. Tot un brașovean și acesta, pe nume Costică Herlea. Rinichiul lui urma să ajungă la un italian sau azer, nu era clar încă.

„Îmi amintesc că italianul se simțea mai rău și că, spre deosebire de el, azerul avea analizele mai bune. De la Sabău știu că dom' profesor încasa de la italieni și nemți între 200 și 225 de mii de dolari și de la azeri 300 de mii”.

Doar că afacerea cu brașoveanul Costică Herlea avea să se complice. După ce i-au scos rinichiul și l-a transplatat unui pacient străin, medicii ar fi aflat că fiul donatorului lucrează la Jandarmeria din Brașov. Și s-au încordat.

“Asta a complicat puțin lucrurile. Imediat după operație m-am întâlnit cu Sabău. M-a luat cu mașina, am mers într-un cartier mărginaș, mi-a dat un teanc de dolari și mi-a zis că am jumătate de oră la dispoziție să părăsesc Clujul. Îmi imaginez că au crezut că am vrut să le divulg secretele și d-aia l-am adus pe Herlea”, relatează intermediarul acum.

Dar, atunci, Iacob a coborât din mașină și s-a făcut nevăzut cu tot cu banii pe rinichiul lui Herlea.

“Nu i-am dat banii așa cum am promis inițial. Sabău mi-a dat doar 2500 de dolari, din care trebuia să îl plătesc și pe Herlea. Așa că am decis să iau eu banii ăia pentru că și eu voiam să-mi recuperez datoria pe rinichiul meu. Erau banii mei. Am auzit însă mai târziu de la Herlea că Sabău i-a dat și lui 3000 de dolari când a ieșit din spital, așa că datoria s-a stins cum se spune”.

ȘANTAJUL CARE AGITĂ SITUAȚIA

Chiar dacă datoriile dintre Herlea și Iacob se stinseseră, cele dintre Sabău și Iacob – nu, a considerat acesta din urmă.

Citește și: [Alina Bica, surprinsă în timp ce vindea pizza în sudul Italiei Acest text a fost copiat de pe Ziare.com Alina Bica, surprinsă în timp ce vindea pizza în sudul Italiei. Noua viață a fostei șefe DIICOT alături de partenerul român https://ziare.com/alina-bica/fosta-sefa-diicot-romania-vanzare-pizza-italia-lista-fugari-condamnati-inchisoare-1805736?utm_source=Ziare.com&utm_medium=copy-paste](https://ziare.com/alina-bica/fosta-sefa-diicot-romania-vanzare-pizza-italia-lista-fugari-condamnati-inchisoare-1805736?utm_source=Ziare.com&utm_medium=copy-paste)

leșea pe minus, oricum ar fi calculat.

Iacob susține că trebuia să primească în total 9500 de dolari – 7500 pentru propriul rinichi (anul 2000) și încă 2000 bonus pentru donatorii Petru Ivașcu și Costică Herlea (anul 2001) .

După patru ani de insistențe, în care cheltuisese de mult cei 5000 de dolari primiți inițial, rămăsese lefter și frustrat. A decis atunci să-i preseze pe urologii din Cluj cu amenințarea unor plângeri penale. Așa că, în februarie 2005, înainte să se ducă la procuratură, Iacob a mai inițiat un demers. La clinică, însă, i-a răspuns secretara lui Mihai Lucan, Florina Felecan, care i-a comunicat că domnul doctor nu-i de găsit, să nu mai insiste cu telefoanele.

„M-am enervat și i-am zis că dacă nu-mi plătesc datoria, atunci să îl cheme pe azer să-mi dea rinichiul înapoi. După două zile de la acest telefon m-a contactat un domn Gherghiu Gheorghe Iuliu Pancrațiu, despre care aveam să aflu că fusese ambasador al României la Vatican, și care mi-a spus că nu are rost să fac plângere la parchet, că ei au avocați puternici și că ar fi mai bine să ne întâlnim și să discutăm o împăcare ca eu să-mi recuperez banii”. Citești această investigație fiindcă îți pasă.

Iacob s-ar fi întâlnit de mai multe ori cu fostul ambasador, inclusiv la București și Cluj. Dar prima dată s-a întâmplat la Brașov, unde fostul diplomat ar fi venit flancat de niște domni pe care i-a prezentat ca fiind polițiști antidrog.

A mai primit și niște bani. Pentru moment, s-a înmuiat:

“La prima întâlnire mi-a dat 1000 de dolari și m-a pus să dau o notă informativă pe care el urma să o ducă la Pavel Abraham (nr fost inspector șef al IGPR și fost șef al Agenției Naționale Antidrog), cu care a spus că colaborează. Am scris în nota aia că la transplantul din anul 2000, domnul Mihai Lucan nu a avut nicio tangență cu banii. Am scris cu mâna mea! Cu ce îi folosea asta lui Pavel Abraham, eu nu știu! Și, tot de la ambasador, am aflat că pacienții străini erau aduși de el în România. Că azerii nu puteau face transplant la ei în țară din cauza religiei și că ambasadorul se ocupa să le facă acte și îi aducea la Cluj. Aveau acte de la ambasadă. Ambasadorul îmi spunea <Iuliane, pe la mine trec ăștia. Actele eu le fac, așa îmi povestea>”.

După ce a semnat documentul care-l absolvea pe Mihai Lucan, Iacob n-a mai primit niciun dolar. Mai avea de recuperat 3000. Așa că a decis să depună o plângere penală la Înalta Curte de Casație și Justiție, în martie 2005.

„Am povestit tot ce am pățit, cu detalii despre sume, medici, locații. Am spus tot! Dar a fost o bătaie de joc. Procuroarea Teodora Molnar, cea care s-a ocupat de caz, și procurorul Marius Foitoș și-au bătut joc de mine. Îmi aduc aminte că eram în birou cu o doamnă polițist Marin, era foarte interesată de povestea mea și cerea multe detalii. Eu îi spuneam tot și ea scria. Ceream detalii unde am stat, cu cine am stat, câți bani am dat sau am primit, cu cine m-am întâlnit. Și, în timp ce doamna Marin scria, doamna Teodora Molnar intervenea: <Stai dragă că poate a uitat>”

Plângerea lui Iulian Iacob a fost înregistrată în martie 2005, la Parchetul ÎCCJ. De acolo sesizarea a fost trimisă spre soluționare la Parchetul de pe lângă Tribunalul Cluj, unde a fost înregistrat dosarul 266/P/2005. În paralel s-au făcut cercetări și de către DIICOT Cluj în dosarul 85/P/2005. N-au găsit nimic și au clasat ancheta cu NUP. La fel, și investigația de la Parchet, unde procurorii, după un an de la cercetări, au dispus aceeași rezoluție.

PE URMELE ANCHETEI

Un polițist de la crimă organizată, implicat în ancheta cazului Iulian Iacob, susține că detaliile oferite de acesta au fost extrem de precise, toate privind dinamica grupului organizat și strategiile de plată sau recrutare.

„Noi, polițiștii de la Crimă Organizată Brașov, am intrat primii în legătură cu Iacob, pentru ca el avea domiciliu aici. Din datele noastre reieșea foarte clar că omul acela și-a vândut organele, mi-a arătat și operația, a pronunțat și numele lui Mihai Lucan și al altor angajați din Clinica de Transplant. Eu am încercat să aflu de la Cluj mai multe detalii din anchetă, care să mă ajute în continuarea investigațiilor, nu am primit nimic. M-am lovit de o lipsă de cooperare teribilă și a trebuit să renunț la investigații după ce lucrarea a fost declinată la Cluj”, ne-a relatat ofițerul sub protecția anonimatului.

Ancheta a fost coordonată defectuos, mai spune el, iar acest lucru a dus la mușamalizarea cazului. Dacă ar fi să refacă ancheta, ar merge pe compatibilitățile și procedurile medicale. Astea lasă urme, crede ofițerul.

Altminteri, deciziile NUP de la Cluj au închis, de pildă, dosarul în care victima lui Iacob, Costică Herlea, a confirmat întreaga schemă: că prin intermediul lui

Iacob a intrat în legătură cu juristul clinicii, Emil Sabău, și că și-a vândut rinichiul pentru 3000 de dolari, bani pe care i-a primit de la Sabău imediat după operație. Herlea afirmă că medicul care l-a operat este Mihai Lucan, că la ieșirea din spital nu a primit nicio foaie de externare și că singurul act pe care l-a semnat a fost o foaie A4 prin care accepta să fie operat pe propria răspundere. <https://beta.documentcloud.org/documents/4357752-Declaratie-Emil-Sabo?sidebar=0&text=0&pdf=0>

„Am semnat acel document în deplină cunoștință de cauză, dar fără să îl citesc”, a recunoscut Herlea.

Ulterior, în același dosar, brusc și inexplicabil, Herlea își schimbă declarația cu privire la chirurgul Mihail Lucan: *“Eu nu știu de cine am fost operat la Clinica de Urologie, iar pe doctorul Lucan, șeful acestei clinici, l-am văzut o singură dată, când a venit la mine în salon fiind îmbrăcat în costum și a făcut o glumă referitor la sfatul că stau prost cu dantura, respectiv nu am dinți în zona maxilarului superior ”*

Vasluianul Petru Ivașcu, prima victimă intermediată de Iacob, nu a fost interogat de procurorii clujeni și niciun polițist judiciar nu i-a trecut pragul casei.

La rândul său, chirurgul Mihai Lucan a declarat anchetatorilor că nu-l cunoaște pe Iulian Iacob, fără nicio referiri la ceilalți doi. E greu de reținut fiecare pacient, se justifică el. Atunci când ai un număr mare de transplanturi pe zi.

“În cursul anului 2000, efectueam în medie aproximativ 14 operații pe zi, din care uneori 3-4 erau transplante renale. Nu îl cunosc pe Iacob Iulian și nici nu rețin că l-aș fi operat”, sună declarația semnată de Lucan.

<https://beta.documentcloud.org/documents/4357750-Declaratie-Mihai-Lucan?sidebar=0&text=0&pdf=0>

Tot aici, chirurgul confirmă faptul că avocatul Gheorghiu Iuliu Pancrațiu, adică fostul ambasador care s-a întâlnit cu intermediarul Iulian Iacob, i-a fost pacient la Clinică și că au purtat discuții despre acesta.

Ambasadorul Gheorghiu, la rândul lui, declară că știa de Iulian Iacob chiar de la chirurg, încă din toamna lui 2004, când a fost internat la clinică pentru o problemă de sănătate. Lucan i-ar fi spus atunci de unul Iacob care amenința cu scandal în presă dacă nu i se vor plăti 5000 de dolari pe rinichiul lipsă.

În declarația sa judiciară, Gheorghiu confirmă declarațiile lui Iacob, recunoaște că s-au întâlnit la un restaurant din Brașov, unde i-a cerut să scrie o notă informativă.

“L-am întrebat direct dacă despre aranjamentele lui legate de plata rinichiului de către beneficiar știa și dl. profesor Lucan, la care Iacob mi-a spus că nu, moment în care i-am cerut în scris acest lucru. Iacob mi-a dat în scris declarația în care se spune clar că de aranjamentele lui financiare profesorul Mihai Lucan nu avea cunoștință”, arată avocatul.

<https://beta.documentcloud.org/documents/4357751-Declaratie-Gheorghiu-Pancratiu?sidebar=0&text=0&pdf=0>

Nimeni nu știe, de fapt, motivul real pentru care Gheorghiu i-ar fi luat o astfel de declarație lui Iacob, exact când intermediarul amenința cu scandal, în ce calitate s-a dus la el și ce s-a întâmplat cu documentul respectiv. Cert e că s-au întâlnit de nenumărate și că i-a oferit sume de bani lui Iacob, *“considerand aceste gesturi ca fiind umane”*.

ÎNREGISTRAREA ȘI PROTECTORII

Mai multe solicitări de presă pe tema întâmplărilor de mai sus au fost trimise către Institutul de Transplant din Cluj, atunci când chirurgul Mihai Lucan era la cârma clinicii. Toate, fără răspuns.

RISE Project a intrat în posesia unei înregistrări audio în care celebrul chirurg vorbește despre intermediarul Iacob, donatorul Ivașcu, rinichi transplantați, străini internați și urme care nu mai sunt. Înregistrarea datează din martie 2017 și surprinde momentul în care Mihai Lucan indică subordonaților cum să răspundă la solicitărilor presei. În acel moment, ancheta recentă în care DIICOT

București a descoperit devalizarea Institutului condus de Lucan, nu era încă publică. Totuși, medicul pronunță numele procurorului de caz, Marian Delcea, cel care coordonează ancheta DIICOT Central, și pe al unuia dintre denunțatori.

Mihai Lucan - pacient Kazahstan

„Vă rog să-mi precizați dacă Iulian Iacob și Petru Ivașcu au fost pacienții domnului profesor. Aștia doi sunt ăia cu individul pe care l-am transplatat din Kazahstan... Nu există niciun individ din Kazahstan transplatat la noi în clinică. Nu se găsește foaie, nu a venit la noi la control, nu se știe dacă a avut bilete de externare.”

Tot în 2017, DIICOT Central a început să dibuiască și protectorii locali ai influentului chirurg.

Unul ar fi procurorul Florin Magyar.

În referatul de arestare al lui Mihai Lucan, procurorii au menționat că inculpatul a apelat la ajutorul procurorului Florin Magyar (atunci Procuror general al Parchetului Curții de Apel Cluj), dar și la sprijinul fostului șef al Serviciului de Crimă Organizată, Ioan Oțel.

Lucan încerca să afle informații din anchetă și dorea sprijin împotriva procurorilor anti-mafia, acuză DIICOT București, după ce a monitorizat mai multe luni relațiile dintre procuror și doctor.

Dacă ți-a plăcut articolul, apreciază-l cu un share! Aceste informații pot fi utile și altor persoane. Mulțumim!

Vă invităm să vă înregistrați și să discutați pe forum!

<https://forum.nationalisti.ro/>

Pentru cele mai importante știri ale zilei, transmise în timp real, dați subscribe canalului nostru de **Telegram!**

 Tag-uri

ambulanta

asistente

diicot

donare organe

medici

trafic de organe